

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. MST - 001-03253

Den 2. februar 2011

Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg har i brev af 12. januar 2011 stillet følgende spørgsmål nr. 335 (alm. del), som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pia Olsen Dyhr (SF).

Spørgsmål nr. 335 (alm. del)

Ifølge artiklen "Grænseværdi for kviksølv er alt for høj" offentliggjort på videnskab.dk den 6. december 2010 er grænseværdierne for kviksølv i naturen for høje. Er ministeren opmærksom på dette og vil ministeren gøre rede for, hvilke initiativer regeringen agter at tage for at vende denne udvikling?

Svar

Arbejdet med at fastsætte grænseværdier foregår løbende i blandt andet EU og WHO. Danske eksperter og myndigheder deltager i dette arbejde, som danner grundlaget for, at man kan regulere kviksølv.

Kviksølv er optaget under vandrammedirektivet som et prioriteret farligt stof. Det betyder, at EU's medlemsstater på lang sigt er forpligtede til at træffe foranstaltninger til at standse eller udfase emissioner og udledninger af kviksølv. Under direktivet foregår der i øjeblikket en revurdering af de eksisterende grænseværdier for kviksølv i vandmiljøet. Under dette arbejde tages der også hensyn til de mulige effekter på mennesker, som spiser f.eks. fisk.

Vi har i Danmark allerede en af de skrappeste lovgivninger i verden for anvendelsen af kviksølv. Der er et generelt forbud mod anvendelsen i produkter, og vi har krav om filtre på forbrændingsanlæg og krematorier, ligesom også kulkraftværkerne er omfattet af krav om rensning. Derudover har kommunerne generelt indført krav om amalgamfiltre på tandlægeklinikker, så også her er udledningen bragt ned.

Desværre er det sådan, at tidligere tiders forurening stadig ligger ude i naturen. Samtidig må vi erkende, at da kviksølv kan transporteres over store afstande via luften, så får vi bidrag til vores natur fra andre landes emissioner og fra naturlige kilder, som f.eks. vulkaner. Det er påvist, at emissionerne af kviksølv udgør et internationalt problem, og derfor arbejder jeg hårdt på, at der kommer skrappe regler både i EU og FN.

EU er nogenlunde med, og Danmark har f.eks. været kraftigt medvirkende til at få nedbragt indholdet af kviksølv i sparepærer under RoHS-direktivet

om begrænsning af import og salg af elektrisk og elektronisk udstyr, der indeholder visse farlige stoffer. Elsparepærer og anden småt elektronik kan indeholde små mængder kviksølv og skal afleveres som elektronikaffald, således at kviksølvet ikke ender i forbrændingsanlæggene.

I forbindelse med den igangværende revision af EU's kviksølv-strategi presser Danmark til stadighed på for at få gjort strategien endnu mere ambitiøs og konkret, end den eksisterende fra 2005.

Som det fremgår af svar på spørgsmål 334, så har Danmark sammen med de øvrige nordiske lande været kraftigt medvirkende til, at der på globalt plan i 2009 blev opnået enighed om i FN regi at starte forhandlinger om en helt ny bindende kviksølvkonvention. Vi er fra dansk side til stadighed blandt de mest ambitiøse og presser på for at få en så skarp EU-holdning som muligt i disse forhandlinger.

Karen Ellemann/ Michel Schilling